Broj: S1 3 U 049371 24 U
Sarajevo, 26.03.2026. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija i to, Jadranka Brenjo kao predsjednik vijeća, Efraim Čosić i Željka Krmek, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja, Zajednica ponuditelja „HERING" d.d. Široki Brijeg i „GIP PIONIR" d.o.o. Zagreb, koju predstavlja vodeći partner „HERING" d.d., ul. Provo bb Široki Brijeg, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-228-14/23 od 01.08.2024. godine, tuženog, Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 26.03.2026. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se rješenje broj: JN2-01-07-1-228-14/23 od 01.08.2024. godine i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 100,00 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-01-07-1-228-14/23 od 01.08.2024. godine, odbijena je, kao neosnovana, žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja 13/23 od 12.01.2023. godine, a kojim je djelimično usvojena žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj 245/22 od 29.12.2022. godine i odbijen je zahtjev za povrat nakande za pokretanej žalbenog postupka.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanej upravnog spora u kojoj navodi dosadašnji tok postupka te ističe da tuženi u ponovnom postupku nije postupio po uputama suda. Ističe, da je Sud u svojoj presudi ukazao da tuženi nije na isti način cijenio utvrđene činjenice kada je propust tužitelja smatrao odlučujućim u pogledu valjanosti ponude, a propust izabranog ponuđača cijenio kao manji propust formalne prirode koji ne utiče na valjanost ponude, te da je u ponovljenom postupku tuženi učinio isti propust. Ukazuje, da je u sklopu svoje ponude dostavio dokument tražen tenderskom dokumentacijom, tj. valjano jemstvo za ozbiljnost ponude, pa je pogrešan zaključak tuženog da uopće nije dostavljen valjan dokument. Smatra, da nedostavljanje kopije garancije u sastavu ponude nema apsolutno nikakav uticaj na

valjanost ponude, niti je imalo uticaj na mogućnost naplate garancije uslijed eventualnog odustajanja od ponude, a što je svrha garancije. Dalje ističe, da je tuženi jasno naveo, da je izabrani ponuđač dostavio plan koji nije u skladu sa tenderskom dokumentacijom, ali se iz ostataka sadržaja ponude moglo utvrditi da je isti ispravan. Ukazuje da tuženi ponovo ne cijeni dokaze sa jednakom pažnjom niti sa jednakim kriterijima. Navodi, da kriterij koji je trebao zadovoljiti dinamički plan je taj, da plan treba odgovarati ponuđenom roku i da treba sadržavati sve stavke iz troškovnika. Ugovorni organ i tuženi smatraju da je propust da se dinamičkim planom obuhvate sve stavke troškovnika neznatan formalni propust iako je to dokument na temelju kojeg se vrši ocjena ponuda, tj. bodovanje i svrha uvršatavanja svake stavke troškovnika u dinamički plan je da se nedvojbeno utvrdi, da ponuđeni rok korespondira sa stavkama koje se trebaju izvesti, tako d ovaj propust ni u kojem slučaju ne može okarakterizirati kao manji formalni propust unutar dokumenta, nego kao nedostatak koji utiče na valjanost ponude. Konačno, tužitelj predlaže da se tužba uvaži, osporeno rješenej poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ureda za razmatranje žalbi BiH, ugovorni organ Hrvatsko narodno kazalište Mostar i zainteresirana stranka Promark d.o.o. Mostar predlažu, da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz slijedećih razloga.

Kako to iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi, ugovorni organ Hrvatsko narodno kazalište u Mostaru je pokrenuo postupak javne nabavke, „gradnje Hrvatskog narodnog kazališta u Mostaru I faza", te je nakon okončanog postupka dana 29.12.2022. godine, donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 245/22, te dana 12.01.2023. godine rješenje o djelimičnom usvajanju žalbe, broj: 13/23. Tužitelj je protiv navedenog rješenja izjavio žalbu koju je tuženi rješenjem broj: JN2-01-07-1-228-10/23 od 16.03.2023. godine, kao neosnovanu, odbio.
Tužitelj je protiv ovog rješenja pokrenuo upravni spor, a ovaj sud je dana 19.06.2024. godine donio presudu broj: S1 3 U 045523 23 U kojom je tužbu usvojio, poništio rješenje tuženog od 16.02.2023. godine i predmet vratio tuženom na ponovni postupak. Odlučujući u ponovnom postupku, tuženi je dana 01.08.2024. godine donio osporeno rješenje kojim je žalbu, kao neosnovanu, odbio. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da je tužiteljeva ponuda neprihvatljiva, s obzirom da nije u sklopu iste dostavio kopiju bankarske garancije za ozbiljnost ponude, a da je ponuda ponuđača „Promark" d.o.o. Mostar prihvatljiva, iako je propustio upisati 21 stavku troškovnika u predloženu dinamiku radova.

Po ocjeni ovog vijeća, zakonitost osporene odluke je dovedena je u pitanje prigovorima iz tužbe.

Zakon o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH"; broj 39/14) je poseban materijalno-pravni propis, kojim se na poseban način uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogućavanjem aktivne i pravične konkurencije među potencijalnim dobavljačima, uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Ova osnovna načela moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ kao dobavljač, a

taj isti nedostatak cijeni kao propust koji utiče na valjanost ponude i koji istu čini nekvalifikovanom, a sa druge strane činjenicu da izabrani ponuđač nije dostavio dinamički plan u svojoj ponudi cijeni kao manji formalni propust koji ne utiče na samu valjanost ponude.

Ovaj sud ukazuje da je odredbom člana 62. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine propisano da kad Sud poništi konačni upravni akt protiv koga je bio pokrenut upravni spor, predmet se vraća u stanje u kome se nalazio prije nego što je poništeni akt donesen. Ako prema prirodi stvari koja je bila predmet spora treba umjesto poništenog konačnog upravnog akta donijeti novi upravni akt, nadležna institucija dužna je da ga donese bez odgađanja, a najkasnije u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude. Nadležna institucija je pri tome vezana pravnim shvatanjem Suda i primjedbama u pogledu postupka. Ovo vijeće ukazuje i na odredbu člana 64. stav 3. Zakona o upravnim sporovima BiH kojom je propisano da odgovorno lice u nadležnoj instituciji koje ne postupi u skladu sa odredbama člana 62., 63. i 64. ovog zakona, čini težu povredu službene dužnosti.

Odlučujući u zahtjevu tužitelja za naknadu troškova spora, Sud je našao da tužitelju pripada pravo naknade troškova koji se odnose na naknade za sudsku taksu na tužbu shodno članu 22. Tarife broj 3. tačka 1. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 39/03) u iznosu od 100,00 KM.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po uputama Suda sadržanih u ovoj presudi i nakon pravilnog i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odgovarajuću odluku pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama, te pravilnom supsidijarnom primjenom relevantnih odredbi Zakona o upravnom postupku.

Kako je osporeni akt donesen uz povrede pravila upravnog postupka na koje je ukazano ovom odlukom, valjalo je osporeni akt poništiti primjenom člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH. U ponovnom postupku će tužena postupiti po uputama ove presude, te pravilnom primjenom matrijalnog propisa donijeti na zakonu zasnovanu odluku.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo